

ΑΝΤΙΡΡΗΤΙΚΟΣ ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΔΗΜΟΣΙΑ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ κ. ΜΑΡΙΑΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΠΕΡΙ ΤΙΝΑΣ ΑΝΗΘΙΚΗΣ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ

*Του Παναγιώτη Π. Νούνη**

Μόλις έχουμε μελετήσει προσεκτικά την δημόσια τοποθέτηση της Επιτροπής Διοικήσεως και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Μαρίας Στυλιανού-Λοττίδη σχετικά με την εύλογη και επαινετή απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου Σωτήρας για την ακύρωση της ανήθικης (δηλ. και της ομοφυλοφιλικής προπαγάνδας) θεατρικής παράστασης “Cock” (!) του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου.

Το κείμενο της κυρίας Μ. Στυλιανού μπορείτε να το διαβάσετε από [εδώ](#) και [εδώ](#). Επισημαίνω και αντιγράφω όμως στις επόμενες γραμμές δύο κατά την γνώμη μου κεντρικά και ουσιώδη σημεία από την πεντασέλιδη δημόσια τοποθέτηση της κυρίας Επιτροπής της Διοικήσεως (στο εξής **ΕτΔ**) για τα οποία και σκοπεύω να τα σχολιάσω κριτικώς και αντιρρητικώς.

Οι υπογραμμίσεις και η έμφαση με την ερυθρά μελάνη γέγονε υπό του γράφοντος ώστε τα εν λόγω σημεία επειδή με προβληματίσαν σοβαρά επιθυμώ διακαώς να τα συζητήσω με τους αξιότιμους/ες αναγνώστες/τριες του ημερολογιακού ιστολογίου μας.

ΤΑ ΕΠΙ ΜΕΡΟΥΣ ΝΟΜΙΚΑ ΣΗΜΕΙΑ ΥΠΟ ΚΡΙΤΙΚΟ ΣΧΟΛΙΑΣΜΟ

- 1) «(...) Σε ένα κράτος δικαίου όπως είναι και η Κυπριακή Δημοκρατία, τα χρηστά ήθη είναι μια, αόριστη, νομική έννοια. Είναι ηθικοί κανόνες που ρυθμίζουν την εξωτερική κοινωνική, συμπεριφορά και όχι την εσωτερική, τις σκέψεις δηλαδή των ατόμων, η οποία δεν μένει στάσιμη αλλά μεταβάλλεται μέσα στο χρόνο. Είναι δηλαδή το σύνολο των ηθικών αντιλήψεων και αρχών που διέπουν την συγκεκριμένη χρονική στιγμή, ένα συγκεκριμένο τόπο. (...)»
- 2) « (...) Στο περιεχόμενο της θεατρικής παράστασης άπτονται θέματα ανθρωπίνων σχέσεων και δη ερωτικών σχέσεων του ίδιου φίλου. Το σύμφωνο συμβίωσης μεταξύ προσώπων του ίδιου φίλου ψηφίστηκε πρόσφατα. Η κοινωνική ηθική της κυπριακής κοινωνίας το αποδέχθηκε. Η διαφορετικότητα είναι γεγονός και η αποδοχή της, αναπόσπαστο κομμάτι των δημοκρατικών αξιών τις οποίες προασπίζομαστε όλοι μας σαν πολίτες. Αναντίλεκτα τα χρηστά ήθη ως ηθικοί κανόνες που ρυθμίζουν την εξωτερική συμπεριφορά της κοινωνίας δεν παραβιάστηκαν. Οι προσωπικές αντιλήψεις σεβαστές, αλλά δεν μπορούν να επιβάλουν λογο- κρισία γενικά και αόριστα. Στη Δημοκρατία δεν χωρεί αυτοδικία, υπάρχει σεβασμός στην λαϊκή κυριαρχία, όπως αυτή εκφράζεται από όλες τις λειτουργίες της Πολιτείας. (...)»

Δυσκολεύομαι πραγματικά να αντιληφθώ κάπως τις νομικές ορολογίες, εφ’όσον δεν είμαι Νομικός, αλλά ως εκ τούτου δεν θα διστάσω καθόλου να αποπειραθώ να γράψω μερικές προσωπικές κριτικές σκέψεις-αντιρρήσεις κατά της δημόσιας τοποθέτησης της Επιτροπής Διοικήσεως. Εξάπαντος τα επόμενα σημαία όπου σκοπεύω να επικρίνω, το πράττω πρώτον υπό την ιδιότητα μου κυρίως ως ενεργοποιημένου πολίτη-οπλίτη της Κυπριακής Δημοκρατίας. Και δευτερευόντως, ως ενεργοποιημένου μέλους και ορθοδόξου Χριστιανού της Αυτοκέφαλής Εκκλησίας της Κύπρου με Αρχιεπίσκοπον Της τον Μακαριώτατον κ. Χρυσόστομον τον Β’.

Συνεπώς εικάζω, ότι έχω δύο πολύ καλούς λόγους ώστε εν δυνάμει να αντιπαραταχθώ και να αντιταχθώ, διά της γραφίδος μου έστω, στην συντεταγμένη και συντονισμένη εν Κύπρω πολιτικο-Κοινωνική μάστιγα της φιλής και παρά φύσιν δυσσώδους διαφθοράς όπου όζει, διαχρονικώς, σε όλα ανεξαιρέτως τα πολιτικά, αστυνομικά, δικαστικά, εκκλησιαστικά, νομοθετικά και κυβερνητικά κατεστημένα. Το ομολογώ εξ αρχής, ότι πάντες είμεθα κατεφθαρμένοι και διεφθαρμένοι στην ψυχοσωματικήν μας υπόσταση. Ουδείς αναμάρτητος και άρα συνεπώς άπαντες, μηδενός

εξαιρουμένου, είμαστε βουτηγμένοι μέχρι μυελού των οστών μας εντός της αμαρτητικής διαστροφής και διαφθοράς της προσωπικότητας του εαυτού μας.

Επιπρόσθετα να σημειώσω, ότι το εξαγγελθέν **πολιτικό πρόγραμμα της Εθνικής Στρατηγικής** (δείτε το [ΕΔΟ](#)) **κατά της εν Κύπρω διαφθοράς**, θεωρώ ότι είναι άκρως κολοβωμένον λειψό και αγκυλομένον μονοσήμαντα με την πάγια και συστηματική (δήθεν) αντιμετώπιση του εν λόγω πανανθρώπινου προβλήματος, της διαφθοράς της προσωπικότητας του ανθρώπου, δια της κυβερνητικής και νομοθετικής επιβολής αλλεπάλληλων και αυστηρότερων νόμων προς την καταπολέμηση της εν λόγω καλπάζουσας μάστιγος. **Άραγε, δύναται να θεραπευθεί ολοκληρωτικά και αποτελεσματικά η προσωπικότητα του ανθρώπου από το μεταπτωτικό μικρόβιο της αμαρτωλής διαφθοράς με δικανικά αστυνομικά και νομοθετικά μέτρα;** Μπορείς κανείς να θεραπεύσει τον θανατηφόρο και καλπάζοντα επιθετικό καρκίνο με αντιβιώσεις ή αντικαταθλιπτικά ή αντιαγχολικά ή αντιψυχωσικά ή και αντισταμινικά φάρμακα; Η εν λόγω εθνική και πολιτική στρατηγική κατά της διαφθοράς της Κ.Δ. είναι προτετελεσμένα κατεδικασμένη σε *παταγώδη* αποτυχία, διότι, μια Πολιτεία δεν ενδιαφέρεται ποσώς να θεραπεύσει οντολογικά και αποτελεσματικά την προσωπικότητα των ατόμων της πολιτείας. Παρ'έκτός και αν εφαρμοσθώσι νομοθετικά και άρα υποχρεωτικά, οι παιδαγωγικοί και θεραπευτικοί Ιεροί Κανόνες της Εκκλησίας, ως κανόνες και της Πολιτείας.

Είναι δυνατόν να πιστεύουμε, ότι: **οι καλλιεργητές και οι μεγαλέμποροι της διαφθοράς ότι δύνανται να μας βγάλουν από τον βούρκο της εν λόγω υπάνθρωπης πτωμαΐνης-διαφθοράς;** Θέλω να πώ, ότι δεν είναι ακραία αντίφαση εν τις όροις, όλοι αυτοί οι «αδιάφθοροι» ταγοί, να νομοθετούν από την μια τινά συγκεκριμένα ανήθικα και διεφθαρμένα (π.χ. ανώμαλα και παρά φύση) νομοθετήματα (π.χ. αποποινικοποίηση της ομοφυλοφιλίας, της μοιχείας, της πορνείας, προσεχώς και των ελαφρών ναρκωτικών ουσιών, σύμφωνα συμβίωσις ανωμάτων ΛΟΑΤΙ κ.ο.κ.) και ετεροχρονισμένα οι ίδιοι οι Νομοθέτες και Πολιτικοί μας να έρχονται και να μας αυτοπροβάλλονται ως οι κατ'έξοχόν αδιάφθοροι (!) φύλακες (!!) και άρχοντες (!!!) της Κοινωνικής Ηθικότητας; Για να μη τυχόν και παρεξηγηθώ, παρακαλώ πολύ τους έντιμους και Κυβερνητικούς αξιωματούχους και δη τον Υπουργό Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως κ. Ιωνά Νικολάου όπου ηγείται της Εθνικής Πολιτικής και Στρατηγικής κατά της Διαφθοράς καθώς και την κ. Επίτροπο Διοικήσεως, αν τυχόν και διαβάσουν αυτές τις γραμμές πρώτον να συγχωρέσουν την ασχετοσύνη μου, και κατά δεύτερον να μελετήσουν καλά την διδακτικότητα ιστορία του Προφήτου Ιωνά. Και αν τυχόν νοιώθουν ότι η εν λόγω διδακτική ιστορία είναι κάπως οπισθοδρομική ή και παλιομοδίτικη ας εντρυφήσουν λοιπόν στο μικρό βιβλιαράκι του μακαριστού Μητροπολίτου Αττικής και Μεγαρίδος κυρού Νικοδήμου «*Τά χνάρια της διαφθοράς*», εκδόσεις «**ΣΠΟΡΑ**», σσ.122.

Μετά από τα προειρημένα και ελάχιστα προλεγόμενα ας επιστρέψω τώρα στο κύριο θέμα μας και επι της ουσίας.

Στο πρώτο σημείο που υπογράμμισα με έμφαση παρατηρούμε, ότι η κ. Επίτροπος Διοικήσεως οχυρώνεται κάπως άτσαλα οπίσω από μία νομική και θεωρητική «ασοριστολογία» για να μεμθεί προκλητικά την επαινετή και οργανωμένη *Κοινωνική ενέργεια* του Δημοτικού Συμβουλίου της Σωτήρας, όπου οι τελευταίοι απαγόρευσαν ηρωικά, ευλόγως και δικαίως, την προβολή της ανώμαλης και σοδομιστικής θεατρικής παράστασης στο δημοτικό θέατρο της κοινότητάς τους. Η κυρία Επίτροπος Διοικήσεως βέβαια, παντελώς αδιάκριτα, έσπευσε βάσιν των ιδικών της υποκειμενικών και προσλαμβάνουσων νομικών παραστάσεων να προστατεύσει, σκόπιμα και αντανάκλαστικώς, τα δικαιώματα των θιγόμενων θεατρίνων και τα δικαιώματα των ανωμάτων ΛΟΑΤΙ, *εις βάρος* ολόκληρης τοπικής Κοινότητας. Διερωτώμαι, αν αντιδρούσαν και άλλες Κοινότητες με παρόμοιο ή και χειρότερο τρόπον, έναντι της ανελέητης και συντεταγμένης προπαγάνδας, υπέρ της ανωμαλίας, αν θα είχε παρόμοιας υφής «δημοκρατικά αντανάκλαστικά» για να αντιτάξει ή θα «έκρυφκεν εις την πετσιάν» της κατά το κοινόν κυπριακώς λεγόμενον.

Για το δεύτερο σημείο να αναφέρω τα επόμενα: Οι αντιδράσεις, κατά της ομοφυλοφιλικής «καλλιτεχνικής» προπαγάνδας, δεν προβληματίζουν καθόλου την κ. ΕτΔ; Γιατί άραγε, δεν υπάρχει κάποιος κατασταλτικός φορέας ή έλεγχος και μια εξειδικευμένη αδιάφθορη και αμερόληπτη δημοκρατική Αρχή, κατά των ποικιληδόν εισαγόμενων ή και εγχώριων πυλώνων, όπου προωθούν με κάθε μέσω συντεταγμένα διάφορες νοσηρές ιδεοληψίες και αλλότριες προπαγάνδες; Οι εν λόγω -έστω και ελάχιστες- οργανωμένες αντιδράσεις επιβεβαιώνουν ή μήπως **διαφεύδουν** μάλλον την τραγελαφική και υποκειμενική άποψη της ΕτΔ ότι δήθεν η «*Κοινωνική Ηθική της Κυπριακής Κοινωνίας*» **αποδέχθηκε την νομοθετική θεσμοθέτηση της συμβίωσης των ομοφυλοφίλων;** Η Ηθική των Χριστιανών πολιτών (η οποία είναι η *συντριπτική πλειοψηφία*) της Κυπριακής Δημοκρατίας *αποδέχεται* τις μη ομαλές σεξουαλικές (και όχι ερωτικές, τι είδους έρωτας δύναται να υφίσταται μεταξύ δύο ατόμων του ιδίου φύλου; Μανιώδης και κτηνώδης!) σχέσεις του ιδίου φύλλου; Που ακριβώς, στηρίζει, την εν λόγω προσωπική γνώμη-πεποίθηση της η

κ. ΕτΔ; Σε ηθικο-κοινωνικές και κοινωνιολογικές δημοσκοπήσεις; Μήπως σε παγκύπριον δημοψήφισμα; Σε τηλεφωνικές έρευνες ή μήπως στην φαντασία της;

Η θεσμική νομοθέτηση, ενός παρά φύση και άδικου νόμου που αντιβαίνει στην φυσιολογική οντολογία του ανθρώπου, σηματοδοτεί παράλληλα, ότι έγινε και η «ντέ φάκτο» αποδοχή του από την Κοινωνία και την Ηθική των Κυπρίων;

Φαίνεται κυρία Επίτροπε της Διοικήσεως, και συγχωρέστε με για τον επόμενο κάπως σκληρό λόγο, ότι ζείτε εκτός τόπου και χρόνου. Ως γνωστόν, *πάμπολλοι νόμοι επιβάλλονται ολιγαρχικά τω τρόπω*, ελέω πολυποίκιλων ολίγων ή πολλαπλών συμφερόντων και *δή άνευ* δημοψηφίσματος. Οι λελογισμένες και εύλογες φυσιολογικές αντιδράσεις, κατά της εν λόγω διαβόητης θεατρικής παραστάσεως, *δεν* είναι μια ακόμη τρανή απόδειξη, ότι υφίσταται *μή αποδοχή* της εν λόγω άνομης ανήθικης και αντί-χρηστης νομοθετήσεως η οποία **προσβάλλει τόσο το ανθρώπινο είδος καθώς και την οντολογία του όσο και τα χρηστά ήθη** της Κυπριακής Δημοκρατίας; Άραγε, τόσο (παρα)πλανημένη και «αμερόληπτη» είστε στο λειτούργημά σας ώστε να *μη* βλέπετε και την καλοπροαίρετη οπτική του συγκεκριμένου πράγματος; Μήπως, τα σύγχρονα και νέα «χρηστά ήθη», άραγε μας επιβάλλονται από *δήθεν* αδέκαστους και *τάχα μου* αδιάφθορους νομοθέτες, και συνεπώς μεταβάλλονται και εισέρχονται αυτά, ως **αδιόρατη αστερόσκονη**, δια τινών άμεσων «προοδευτικών» και θεσμοθετουμένων νομοθεσιών;

Μήπως η ιώβειως ανοχή και υπομονή της συντριπτικής πλειοψηφίας των Χριστιανών πολιτών της Κύπρου, παρερμηνεύεται, ως συνεργεία-συμφωνία-συνενοχή και αποδοχή της νομικίζουσας αντιχριστιανικής ανομίας;

Γιατί δεν ετέθη τότε, σε λαϊκό **δημοκρατικό** δημοψήφισμα (αφού ψευδολογείτε ακατάπαυστα και για το επόμενο, ότι: *δήθεν* σέβεσθε την υποτειθέμενη «*Λαϊκήν κυριαρχία*») η ανήθικη και άδικη νομοθέτηση υπέρ της συμβίψεως των ομοφυλοφίλων; Προφανώς, διότι η συντριπτική πλειοψηφία των πολιτών της Κύπρου, η Κοινωνική ηθική των κυπρίων, θα το απέρριπτε *ομοθυμαδόν* ηχηρά και κραυγαλέα. Συνεπώς, τα αντιχριστιανικά και άνομα νομοθετήματα *δεν* θεσπίζονται και με τόσο «δημοκρατικό» τρόπο όσο θέλετε να μας το παρουσιάζετε, αλλά με ολιγαρχικόν τρόπο. Παρ'εκτός και αν η κραυγαλέα η διεστραμμένη και η διαστροφική παραβίασις των χρηστών και χριστιανικών αρχών και αξιών της Κύπρου μας, από μια **ολιγαρχική ομάδα ζάμπλουτων αριστοκρατών και αρχι-μασσώνων** θεωρείται ως πρότυπον «κράτος δικαίου» ή και ως τω όντι πρότυπη «δημοκρατία»;

Η εν λόγω καλή κυρία ΕτΔ φαίνεται ότι παραθεωρεί και απαξιώνει κάπως προκλητικά την περιρρέουσα κοινωνική ατμόσφαιρα του αθλίου και δυσκόλου βιωτικού επιπέδου των Κυπρίων (το 30% του πληθυσμού, περίπου 250/300 χιλιάδες Ελληνοκύπριοι ζούνε κάτω από το όριο της φτώχειας) **ίνα συνταχθεί με τις δυνάμεις των διαστροφών των χρηστών ηθών** της κυπριακής κοινωνίας. Αυτή είναι η σατανική αναίδεια και το θράσος των κυπρίων πολιτικών και δημόσιων αξιωματούχων όπου ζούν στο ραχάττι και το βόλευμα του μηνιάτικου του τίτλου και της καρέκλας τους. Πολλοί από εμας είμεθα απελπιστικά άνεργοι, άλλοι τρώμεν από τα συσσίτια της Εκκλησίας, άλλοι τρώμεν από τα Κοινοτικά παντοπωλεία, τα παιδάκια μας τρέφονται από τα προγεύματα και τα κουπόνια των Σχολείων τους, μερικοί ζούμεν από δανικά και αγύριστα από καλούς συγγενείς μας, άλλοι από ελεημοσύνες φιλόανθρωπων πλουσίων κ.ο.κ. ενώ οι θεσμικοί κρατικοί «καλοφαγάνες» ή «καλοφαγάδες» αξιωματούχοι (πού διενεργούν αιμοβόρικο και οργιαστικό κομματικό φαγοπότι εις τις πλάτες του λαού μας), όπου τρώνε ακατάπαυστα με δέκα μασέλλες, **νομοθετούν και υπερασπίζονται αντιχριστιανικά και εισαγώμενα «ήθη χρηστά»** και *δή* τα περί της ανωμαλίας του Σοδομισμού.

Αιδώς Κυπρίοι!!!

Φαίνεται εκ πρώτης όψεως με τις θεσμικές αντιδράσεις, ότι οι κάτοικοι της Σωτήρας, είναι πολίτες τρίτης κατηγορίας και μάλλον έχουν υποδιέστερα ατομικά και κοινοτικά δικαιώματα από τους κατ'έξοχην προπαγανδιστές της ανωμαλίας, εκπορευόμενης κυρίως από μέλη το Συμβούλιο και τους θεατρίνους του Θ.Ο.Κ. και των ΛΟΑΤΙ. Δεν μπορούν φαίνεται κάποιοι, να αρνηθούν και να απαξιώσουν, ύπουλους τακτικισμούς και θεατρνισμούς, τούτέστιν «καλλιτεχνικές» και εξάπαντος ανήθικες προπαγάνδες, όπου αλλοιώνουν και ξεφτίζουν τα χρηστά ήθη του λαού μας; Προφανώς, και σύμφωνα με τα «δημοκρατικά» και νομικίστικα ανταντακλαστικά πιστεύω της αξιότιμης κυρίας ΕτΔ κ.ά. προφανώς όχι! Είμαστε τυρρανικά δέσμιοι και δούλοι των αδικων νομοθετημάτων του Κυπριακού κράτους μας; Αυτό μας λέτε κυρία ΕτΔ;

Προφανώς και πάλιν, οι θεατρίνοι του Θ.Ο.Κ. έχουν εκείνο το –*φαύλο*- υπέρτατο δημοκρατικό δικαίωμα της ασυδοσίας και της ελευθεριότητος και συνεπώς ελέω τινών εισαγώμενων «χρηστών ηθών» (ενίοτε αντίχριστων) επιβάλλεται και

πρέπει να διασπείρουν απ'άκρη σ'άκρη της ταλαιπωρημένης Κύπρου μας το ψυχόλεθο και ψυχοκτόνο προπαγανδιστικό δηλητήριο της παρά φύση συνουσίας (=ΛΟΑΤΙΚΟΚΥΑΝΙΟ) των ανωμάτων ομοφυλοφίλων.

Γιατί αξιότιμη κ. Μαρία Στυλιανού να ενδιαφέρει τους νομοταγείς πολίτες μιας δημοκρατικής πολιτείας η υποκειμενική και αόριστη ερμηνεία που αποδίδετε εις τον Νομικό όρο «χρηστά ήθη»; Γιατί δεν καταγράφετε, εσείς, με κάθε δικανική νομολογική ακρίβεια και λογική συνέπεια έναν επικαιροποιημένο και σύγχρονο ορισμό στον εν λόγω όρο «χρηστά ήθη» ο οποίος να είναι αμερόληπτα συνυφασμένος με την ισχύουσα και καθολική χριστιανική Ηθική των πολιτών της Κ.Δ.; Είναι δυνατόν οι κύπριοι Νομοθέτες όταν συμπεριλαμβάνουν και συντάσσουν δικανικές διατάξεις σε συγκεκριμένο χωροχρονικό πλαίσιο να έχουν και να θέτουν στον νούν τους γενικά και αόριστα ως μια φιλοσοφική αφηρημένη οντότητα τα λεγόμενα «χρηστά ήθη»; Αυτό εννοείτε με την πρώτη πρόταση σας στο πρώτο σημείον όπου και εστιάζω; Μήπως είναι νομικά παραπλανητική και λογικά εσφαλμένη η εν λόγω άποψη;

Τα χρηστά ήθη της Κυπριακής Δημοκρατίας είναι μια αόριστη νομική έννοια; Αυτό μας λαλείτε εξοχωτάτη κυρία ΕτΔ;

Προφανώς, καθώς καταγράφετε και ορίζετε στην συνέχεια, στην αμέσως επόμενη δεύτερη πρόταση, τα χρηστά ήθη είναι μάλλον συγκεκριμένοι «ηθικοί κανόνες» και συγκεκριμένες «ηθικές αντιλήψεις». Αυτό αποσαφηνίζει αρκετά πράγματα και μας αποδεικνύει, αναντίλεκτα, το λογικά εσφαλμένο και την νομο-λογική αντίφαση της πρώτης σας πρότασης. Είναι δυνατό ως νομική έννοια αλλά και ως πρακτική κοινωνική και εφηρμοσμένη ηθική, τα «χρηστά ήθη», της Κυπριακής Κοινωνίας, να θεωρούνται από μία παντελώς αυθαίρετη και υποκειμενική άποψη ως αόριστα εννοιολογήματα και αφηρημένα ιδεολογήματα, ενώ από την άλλη να υπονοούνται ταυτόχρονα ή παράλληλα κάποιοι συγκεκριμένοι «ηθικοί κανόνες» και συγκεκριμένες «ηθικές αντιλήψεις»;

Τούτο, δεν είναι κυρίως και αναμφιλέκτως μια μεφιστοφελική λογική αντίφασις;

Παρ' εκτός κι αν κ. ΕτΔ θεωρείτε, ότι, οι διαχρονικά θρησκευτικο-πολιτισμικοί ηθικοί κανόνες και οι ηθικές αντιλήψεις των Κυπρίων πολιτών είναι και αυτοί *αόριστα* πράγματα και *αφηρημένες* νομικές έννοιες; Αν τυχόν και θεωρείτε κάτι τέτοιο τότε πραγματικά προκύπτει το αναντίρρητο και εύλογο ερώτημα: **από πού άραγε εκπηγάζουν, διαχρονικώς, οι ηθικοί κανόνες και οι ηθικές αντιλήψεις των Χριστιανών πολιτών της Κύπρου;** Μήπως από το Κοράνι; Από τις Ινδικές Βέδες; Από την φιλοσοφική Ηθική του Κομφούκιου ή μήπως από τις ηθικολογικές βουδιστικές αντιλήψεις του Δαλάϊ Λάμα; Από τινά ηθικολογικά εγχειρίδια του Λούθηρου του Ζβίγγλιου και του Άνσελμου Καντερβουρίας; Από τον καταστατικό χάρτη των «ανθρωπίνων δικαιωμάτων»; Από την Βιβλική Ηθική... των Σοδόμων και Γομόρων; Από την «ηθική των γουρουνιών»; Από την Ηθική του Κάντ, του Μπένθαμ και του Τζών Στιούαρτ Μίλλ; Ή μήπως, από το «θεόπνευστο» και «ουρανόπεμπτον» αγγλοσαξωνικών Σύνταγμα της Κ.Δ.;

Από πού να πάρει η ευχή, εκπηγάζει, η εν λόγω Κοινωνική Ηθική των νεοΚυπρίων και Ελληνοκυπρίων;

Συνεπώς εντοπίζω, με τις αμυδρές γνώσεις μου, κάποια σημαντική εννοιολογική, σημασιολογική και ίσως και δικανική αντίφαση και ένα α-νόητο παραδοξολόγημα στο πρώτο σημείο. Και εννοώ ότι διαβάζω στην πρόταση:

«Σε ένα κράτος δικαίου όπως είναι και η Κυπριακή Δημοκρατία, τα χρηστά ήθη είναι μια, αόριστη, νομική έννοια. Είναι ηθικοί κανόνες που ρυθμίζουν την εξωτερική κοινωνική, συμπεριφορά ... Είναι δηλαδή το σύνολο των ηθικών αντιλήψεων και αρχών ... ένα συγκεκριμένο τόπο.»

Δηλαδή, επειδή μας προσδιορίζετε σαφώς, ότι ζούμε σ'ένα κράτος δικαίου όπως είναι η Κυπριακή Δημοκρατία *δεν* μπορώ να αντιληφθώ για ποιο λόγο στη συγκεκριμένη χωροχρονική πραγματικότητα τα «χρηστά ήθη» να **είναι μια αόριστη** ή και **αφηρημένη νομική έννοια**. Θεωρώ προσωπικά, ότι ο λογογράφος σας είναι σημαντικά ανεπαρκής και πρέπει να αντικατασταθεί άμεσα διότι προσβάλλει το δημόσιο θεσμικό σας αξίωμα και κατ'επέκταση την νοημοσύνη των πολιτών όπου σας πληρώνουν για να τους υπηρετείτε αμερόληπτα και δίκαια. **Προφανώς, εικάζω, ότι θα θέλατε να σημειώσετε κατ'ακρίβεια, ότι στα όπου γής νομικά εγχειρίδια της Νομικής επιστήμης ο όρος «χρηστά ήθη» είναι μια αόριστη νομική έννοια.** Και σημαίνεται ο όρος «χρηστά ήθη» με κάθε ακρίβεια στο ανάλογο χωροχρονικό και πολιτισμικό πλαίσιο-σημείον. Αν είναι ποτέ δυνατόν τα χρηστά ήθη της Χριστιανικής και Δημοκρατικής Πολιτείας των Κυπρίων να είναι γενικά και αόριστα κάτι ωσάν αφηρημένες οντότητες και ευμετάβλητες εξωπραγματικές «πλατωνικές» και «καρτεσιανές» ιδέες.

Επειδή όμως μας προσδιορίζετε και μας συγκεκριμενοποιείτε, αναμφίλεκτα, ότι υπάρχει το Κράτος Δικαίου και μας ομιλείτε καθαρά περί της κρατικής υποστάσεως της Κυπριακής Δημοκρατίας, τα «χρηστά ήθη» παρ'όλον που θεωρούνται, νομικώς, ως ηθικοί και άγραφοι κανόνες της χριστιανικής νήσου μας, είναι όμως καθόλα συγκεκριμένοι και θεμελιωμένοι επάνω στα ήθη και τα παγιωμένα έθιμα καθώς και τις θρησκευτικές (γραπτές και άγραφες) ιερές παραδόσεις και πολιτισμικές αξίες του τόπου μας, όπου η ρίζα τους αναγάγεται και υποστηρίζεται, αναντίρρητα, **επάνω στο ιερό Ευαγγέλιον τους ιερούς Κανόνες** και δή στον Ορθόδοξο Χριστιανισμό (της Αυτοκεφάλης Εκκλησίας της Κύπρου) που υφίσταται κραταιός και ισχυρός πάνω από 2.000 χρόνια. Αν αυτό που καταγράψω στην εν λόγω παράγραφο για τους πολιτικούς φορείς ή και την Νομική Υπηρεσία αλλά και για την ΕτΔ είναι τετριμμένο ή διαπραγματεύσιμο ή συζητήσιμο ή ακόμη και περίπου σχετικιστικό, τότε επαναλαμβάνω και επιμένω σ'αυτό, ότι ζείτε εκτός τόπου και χρόνου.

Θέλω να πώ, ότι η Κυπριακή Δημοκρατία και το Κράτος Δικαίου (γεννηθέν και ιδρυθέν μάλιστα μόλις πρόσφατα το 1960), δεν μπορεί να θεωρηθεί ως αυθύπαρκτον και αυθύπστατον δημιούργημα «**εκ του μηδενός**», ή αν θέλετε, να θεωρείται και ως ένας απόλυτα ανεξάρτητος *ουδετερόθρησκος* ηγετικός θεσμός, ενίοτε ξεχωριστός και μάλιστα αντίθετα πορευόμενος από τον δισχιλιετήν και πανίερο θεσμό της Εκκλησίας της Κύπρου, μετά της Θρησκείας των Ορθοδόξων Χριστιανών, όπου μέλη της είναι και η συντριπτική πλειοψηφία των πολιτών της. **Η ανεξάρτητη και ουδετερόθρησκη πορεία της Κ.Δ. απομακρυνόμενης σημαντικά από την αρχέγονη εκκλησιάζουσα μήτρα του γένους μας απεδείχθη και αποδεικνύεται συστηματικά ως αλυσιτελής και αυτοκαταστροφική.** Τα σωρηδόν και σύγχρονα κυπριακά σκάνδαλα πολυποίκιλης διαφθοράς, εκπορεύονται, άπαντα σχεδόν, από θεσμικά πολιτικο-οικονομικά και νομικά πόστα ή και σημαντικά όργανα του κράτους δικαίου.

Τα υψηλά δείγματα της κυπριακής διαφθοράς ευρίσκονται, διαχρονικά, ριζηδόν ριζωμένα μέσα σ'ολόκληρον τον θεσμικό κυβερνητικό, πολιτικό, νομικό, δικαστικό, αστυνομικό και οικονομικό μηχανισμό. Γιατί άραγε;

Προφανώς για όλο αυτό το σύγχρονο κακό πολιτικο-οικονομικό διεφθαρμένο συναπάντημα, για μερικούς/ες ευθύνες φέρει να έχει, όπως πάντα, και ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Κύπρου, που κατά την άποψη μας, ασφαλώς και έχει τεράστιες ευθύνες, διότι παρέλειψε να διενεργήσει τους απαιτούμενους *εξορκισμούς* εντός των κυβερνητικών υπηρεσιών του Κράτους δικαίου και εντός κυρίως του Κυπριακού Κοινοβουλίου.

Συνεπώς, επαναλαμβάνω, τα εν Κύπρω «χρηστά ήθη» συσχετίζονται ή όχι με τις δισχιλιετείς θρησκευτικές και ηθικές αρχές παραδόσεις και αξίες του Ελληνορθόδοξου πολιτισμού μας;

Αν συνδέονται τω όντι, πως μπορεί άραγε το Κυπριακό Δίκαιο και οι εν Κύπρω Νομοθετές να θεωρούν τα «χρηστά ήθη» κάτι ωσάν *αφηρημένες οντότητες* και *αόριστες* νομικές έννοιες; Ως αόριστη έννοια, εικάζω, ότι μπορεί να θεωρηθεί γενικώς από την Επιστήμη του Δικαίου. Αλλά από κυπρίους Νομοθέτες, Βουλευτές, Πολιτικά πρόσωπα, Δημοσίους Λειτουργούς, κ.ο.κ. συγκεκριμένης χωροχρονικής και πολιτισμικής αντικειμενικής πραγματικότητας δηλώνω παντελώς μια ισχυρά δυσκολία κατανόησης, *γιατί άραγε* να αναγάζονται και να ορίζονται, τα «χρηστά ήθη», ως αόριστες έννοιες; Θέλω να ελπίζω, κυρία Επίτροπε της Διοικήσεως κ. Μ. Στυλιανού, ότι η εν λόγω «αοριστολογία» περί των χρηστών ηθών της Κυπριακής Κοινωνίας, ότι πρόκειται καθαρά από μέρους σας περί τινός φραστικού, συντακτικού, γραμματικού έστω και γλωσσολογικού σφάλματος, και να μη πρόκειται περί τινός εννοιολογικού, σημασιολογικού, πραγματολογικού ή και νομολογικού σφάλματος. Διότι, σφάλμα από σφάλμα διαφέρει.

Δηλαδή με απλά λόγια, εννοώ, ότι: στην Κυπριακή Δημοκρατία (καθώς εσείς την αναφέρετε στο πρώτο σημείο) τα χρηστά ήθη δεν υφίστανται γενικά και αόριστα, καθώς εσφαλμένα μας καταγράψατε και μας ορίσατε, αλλά υφίστανται διαχρονικά, επί τη βάση των θρησκευτικών και πολιτισμικών παραδόσεων της μεσήλικος πλέον Κυπριακής Δημοκρατίας, ειδικά και συγκεκριμένα ήθη χρηστά και ήθη Χριστιανικά όπου θεμελιώθηκαν κυρίως επάνω σε εκατόμβες αιμάτων κυπρίων ηρώων, μαρτύρων, νεομαρτύρων, ασκητών, οσίων, αγίων και εθνομαρτύρων.

Να προσθέσω και μια ίσως σημαντική άποψη τινός Νομικού: «**σύμφωνα με έναν από τους κορυφαίους νομικούς επιστήμονες, τον Roxin, αντίθεση με τα χρηστά ήθη υπάρχει όταν η πράξη γίνεται για απόκρυψη ή διευκόλυνση εγκλήματος ή για ικανοποίηση σεξουαλικών ανωμαλιών**». (Μπότσιου Αλεξάνδρα, *Τα χρηστά ήθη στην ελληνική νομολογία*, Αθήνα 2006, <http://www.greeklaws.com/pubs/uploads/1917.pdf>).

Και ερωτώ ως αδαής πολίτης της Κυπριακής Δημοκρατίας: η εν λόγω κυπριακή «υπερπαραγωγή» μια ανήθικη και προκλητική θεατρική παράσταση, περί τινών ομοφυλοφιλικών σεξουαλικών σχέσεων, **δεν εμπίπτει άραγε στην πρόνοια και την λογική του κορυφαίου Νομικού περί της ικανοποίησεως ή και καλλιέργειας (μέσω θεατρικής προπαγάνδας) τινών ανωμάλων σεξουαλικών επιθυμιών;** Τι βρήκα ο αφελής να ερωτήσω, θα σκεφτείτε. Μα αφού

μας παραδέχεστε και μας ομολογείτε υψηλοτάτη κ. ΕτΔ ότι η θεατρική παράσταση εμπεριέχει καθαρά ομοφυλοφικές ερωτικές σκηνές. Και εικάζω εν απορία, μάλλον καθόλου αυθαίρετα, ότι κατά την ιδικήν σας «αδιάφθορη» και «αμερόληπτη» υψηλότερα νομική αντίληψη, ότι όλη αυτή η **καρικατούρα του σοδομισμού** δεν περιπίπτει καθόλου σε απευθείας σύγκρουση και άκρα αντίθεση με τα χρηστά ήθη της Κυπριακής Κοινωνίας μας; Έχουν έτσι τα πράγματα ή, μήπως παρενόησα και παρεξηγήσα κάπως υπερβολικά τα υποδόρροια κίνητρα, διαθέσεις και αντιλήψεις;

Έχει πάψει άπαξ και διαπαντός στην Χριστιανική Κυπριακή Κοινωνία και στα χρηστά ήθη των πολιτών-χριστιανών της νήσου μας να θεωρείται, ο σοδομισμός και η ομοφυλοφιλία, ως παρα φύση συνουσία και σεξουαλική ανωμαλία; Από πότε γέγονε τέτοιο υπερθέαμα; Και αν προσπαθεί να εφαρμοσθεί, θεσμικώς, από την «δικαία» Πολιτεία μας ένας άδικος διεστραμμένος και άνομος νόμος, λ.χ. υπέρ των ανωμάτων ΛΟΑΤΙ, τούτο τι ακριβώς να σημαίνει για τον κυπριακό λαό; Ότι η συντριπτική πλειοψηφία των Χριστιανών Ορθοδόξων πολιτών είμεθα υποχρεωμένοι να υιοθετήσουμε, να υπακούσουμε, να σεβαστούμε και να αποδεχτούμε αμασητί και αδιαμαρτύρητα ως τρόπον ζωής την «οπισθοδρομικήν» (δήθεν προοδευτική) νομολόγηση και προπαγάνδα της ανωμάλου συμβιώσεως των διαβόητων Σοδομιτών;

Έχουμεν ή όχι το δικαίωμα της πολιτικής και νομικής ανυπακοής;

Επιπρόσθετα, τι ήτο αυτό που ενεργοποίησεν την Κοινότητα της Σωτήρας να αναβάλλει το ανώμαλο θεατρικό έργο; **Δεν είναι τα χρηστά ήθη που αναχαίτησαν την ανωμαλία της θεατρικής παράστασης;** Είναι δυνατόν τα δικαιώματα των ΛΟΑΤΙ και η ομοφυλοφιλική προπαγάνδα δια μέσω τινών «καλλιτεχνικών» ανωμαλιών ή, αν θέλετε και ανηθικών θεατρικών παραστάσεων να υπερκεράσουν και να απαξιώσουν τα ανθρώπινα δικαιώματα και τα χρηστά ήθη της συντριπτικής πλειοψηφίας των Χριστιανών πολιτών της Κυπριακής Δημοκρατίας;

Εφ' όσον ο Σοδομισμός ή αν θέλετε η ομοφυλοφιλία των ΛΟΑΤΙ, προσβάλλουν τα δικαιώματα των Κυπρίων συμπολιτών μας και μάλιστα παραβιάζει, αναντίρρητα, τα Χριστιανικά ήθη και τα χρηστά ήθη της Κυπριακής Δημοκρατίας μας, πως είναι λογικά δυνατόν και αμερόληπτα δίκαιον, **η Επίτροπος της Διοικήσεως να ενεργεί εις βάρος της συντριπτικής πλειοψηφίας των κυπρίων Χριστιανών πολιτών** ή, και εις βάρος ενός συνόλου ανθρώπων π.χ. της Τοπικής Κοινότητος του χωριού της Σωτήρας; Και να ενεργεί και να τάσσεται μάλιστα, υπέρ τινών ανηθικών και ανωμάτων θεατρικών παραστάσεων εις το όνομα.... *δήθεν* της δημοκρατίας, του προοδευτισμού και της νομιμοφροσύνης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. **Μήπως καλέ κυρία μου, θεωρείτε, ότι τα δήθεν «Ανθρώπινα Δικαιώματα» των ομοφυλοφίλων συμπολιτών μας είναι υπέρ άνω των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των Χριστιανών της νήσου Κύπρου;** Άραγε, τα «ανθρώπινα δικαιώματα» είναι και υπέρ άνω του Ιερού Ευαγγελίου και των χρηστών ηθών της Κυπριακής Κοινωνίας; Άραγε, δεν έχουμε κάπως (υπερ)εξιδανικεύσει και (υπερ)απολυτοποιήσει τα εν λόγω ψευδο-δικαιώματα του υπάνθρωπου Ουμανισμού;

Μήπως εν τέλει, δεν ήτο ένα πρώτο είδος υγιούς αντιδράσεως και κοινωνικού αναβρασμού με κυρίαρχα τα ευαίσθητα αντανάκλαστικά των χριστιανών πολιτών μιας χωροχρονικής πραγματικότητας, όπου δεν αποδέχονται, δεν σέβονται και δεν αναγνωρίζουν κατ'ουσίαν τινά άνομα και ανώμαλα νομοθετήματα που εκπορεύονται συντεταγμένα από ξένα και αλλότρια σκοτεινά κέντρα αποφάσεων τινών ζάμπλουτων ολιγαρχών; Παρ'εκτός κι αν η ξετσιπωτή παρέλαση των ανωμάτων, σε κεντρικούς δρόμους και πλατείες της Κ.Δ., είναι τα μεταμοντέρνα «χρηστά ήθη» και το «ολόφρεσκο φρούτον» ιδικής μας παραγωγής, και μη χρηματοδοτούμενον υπό αλλοτρίων ξένων μυστικών και φανερών πρεσβειών και υπηρεσιών;

Να υπενθυμίσω σε όλους και σε όλες που μας ομιλούν με περίσσια αυθάδεια περί της σύγχρονης και δήθεν Δημοκρατίας και περί τινός φανταστικού –*πλην διεφθαρμένου*- Κράτος Δικαίου, ότι η κοιτίδα της Δημοκρατίας, η αρχαία Αθήνα, είχε θεσμοθετήσει για ιδιαίτερα σημαντικούς λόγους αυστηροτάτους νόμους **κατά των κιναίδων** και ομοφυλοφίλων της εποχής. **Και δή εφήρμοζε θεσμικά και πολιτικά την δικαία τότε, θανατική ποινή, σε εκείνους τους ανωμάλους όπου προσπαθούσαν να εισχωρήσουν και να βουλευτούν στο Κυβερνητικό και Κρατικό μηχανισμό.** Σήμερα δε, παντως είδους ανώμαλοι κυρίως στον νούν και την ψυχήν λαμβάνουν κυβερνητικά, πολιτικά, δικαστικά, νομικά, αστυνομικά, εκκλησιαστικά κ.ο.κ. σημαντικότερα δημοσια πόστα και διαφθείρουν έτσι αποτελεσματικά και εκ των έσω το διαβόητο «Κράτος Δικαίου» και την περιβόητη «αδιάφθορη» Κ.Δ. μας. Παράλληλα, προσπαθεί να εφαρμοσθεί (δήθεν) μια νέα Εθνική Στρατηγική κατά της πολυδαίδαλης διαφθοράς από εκείνους όπου, διαχρονικά, την εκκολάπτουν την καλλιεργούν και την υποθάλλπουν εξ ιδιοτελών συμφερόντων.

Θέλετε κύριοι και κυρίες την οριστική πάταξη και το τελεσίδικα απόλυτο ξερίζωμα της διεφαρμένης Κοινωνικο-πολιτικο-οικονομικής κατάστασης της νήσου μας; **Κλείστε και κατεδαφίστε αμέσως της Μασσωνικές Στοές που λατρεύουν τον «Μ.Α.Τ.Σ.» τον Εωσφόρο.** Κηρύξτε υποχρεωτικήν Νινευϊτικήν καθολικήν μετάνοια, με εξ αρχής τριήμερον νηστεία και προσευχήν, και έπειτα τα ξαναλέμεν.

Εν κατακλείδι να παραφράσω κάπως με σύγχρονο και επικαιροποιημένο λόγο και τον μεγάλο Ισοκράτη όπου μας διδάσκει από την αιωνιότητα, ότι: **η (κυπριακή και ελληνική) υποτειθεμένη Δημοκρατία μας αυτοδιαστρέφεται και αυτοκαταργείται, διότι, υψηλά ιστάμενα και θεσμικά της πρόσωπα και ταγοί, κετεχράσθησαν το πανανθρώπινο δικαίωμα της ηθικής της νομιμότητας της ελευθερίας και της ισότητας, υπέρ μιας δράκας ολιγαρχών και ανωμάλων ανθρωπαρίων, και αυτό γέγονε, διότι, με αυτόν τον τρόπο η εν λόγω κατ'επίφασιν κυρά (κυπριακή ή ελληνική) Δημοκρατία διδάσκει τους πολίτες της να θεωρούν την ημιμάθεια την βλακεία την αυθάδεια και την ύβριν ως ανθρώπινο δικαίωμα, ενώ την συντεταγμένη πολιτειοκρατική αιτιωρησία την διαφθορά και την παρανομία ως υψηλοτάτην ελευθερία του ατόμου, και την αλαζονική αναίδεια του παντοειδούς κομματικοποιημένου δημοσιογραφικού και πολιτικού λόγου ως δήθεν αμερόληπτη και δικαία ισότητα, και να θεωρείται συν τοις άλλοις η πολιτικάντικη αναρχία και ο επισκοπομονιστικός ή εκκλησιαστικός δεσποτισμός ως ευδαιμονία.**

Και για να μη τυχόν και χαρακτηρισθώ για τις προσωπικές απόψεις μου ως δήθεν θρησκόληπτος (συμπεριλαμβάνω και το εκκλησιαστικό κατεστημένο στην πιο πάνω τελευταία πρόταση της παράφρασης), μιας και απεχθάνομαι την νοσηρά θρησκοληψία, να παραπέμψω και ως προπτυχιακός φοιτητής της επιστήμης της Ψυχολογίας, με ακρίβεια και στις επόμενες επιστημονικές απόψεις του σπουδαίου Ψυχιάτρου Σίγκμουντ Φρόυντ:

«Υπάρχουν κατηγορίες ανθρωπίνων υπάρξεων που ή ζωή τους παρεκκλίνει από την συνηθισμένη σεξουαλική ζωή κατά τον πιό κτυπητό τρόπο. Μία ομάδα από αυτούς τους «διστραμμένους» έχει έξοστρακίσει την διαφορά των φύλων από τη ζωή τους... Σ'αυτούς μονάχα τό δικό τους φύλο προκαλεί πόθο. Τά πρόσωπα αυτά παραιτούνται από κάθε συμμετοχή στην αναπαραγωγή. Οί άνθρωποι αυτοί λέγονται ομοφυλόφιλοι... Ανήκουν εκείνοι που παραιτήθηκαν από την ένωση σεξουαλικών οργάνων ή μέρη του σώματος... ξεπερνώντας τις ανατομικές δυσκολίες καί κατανικώντας τη σχετική αποστροφή... Τώρα ποιά πρέπει νάναι ή στάση μας σ' αυτές τις άσυνήθεις μορφές ικανοποίησης; Η αγανάκτηση καί ή έκφραση της προσωπικής μας αποστροφής. Παραμένει νά εξηγήσουμε την ύπαρξη των διαστροφών καί νά τις συσχετίσουμε μέ την όμαλή σεξουαλικότητα... Πάντως τις αποκαλούμε διστραμμένες ανάγκες». (ΣΙΓΚΜΟΥΝΤ ΦΡΟΥΝΤ, Εισαγωγή στην Ψυχανάλυση, έκδ.: «Γκοβόστη», Αθήνα, σσ. 260-263, 270).

Έχει απόλυτο δίκαιο ο άριστος Νομικός και σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ όπου ανέδειξε, σε περισπούδαστο ανακοινωθέν-κείμενό του κατά του συμφώνου συμβίωσης, με ιδιαίτερη έμφαση τα εν λόγω ενδιαφέροντα και πολύτιμα ρηθέντα-απόψεις του μεγάλου Ψυχαναλυτού Φρόυντ. Αν ο πολύς και σπουδαίος αυτός «ομοφοβικός» επιστήμων της Ψυχιατρικής Επιστήμης εξέφραζε, με γραπτή και δημόσια δήλωσή του και δή μέσα στα επιστημονικά του εγχειρίδια, την μεγάλη του αγανάκτηση και την ανάλογη σφοδρή αποστροφή του κατά της διστραμμένης και αποκλίνουσας ομοφυλοφιλίας, όλοι εμείς τότε οι αδαείς οι ομοφοβικοί και ασήμαντοι *τι* να (πρωτο)πούμε και *ποια* πρέπει να είναι η στάση μας; **Να μιμηθούμε την χλιαρή και νομικίστικην απαράδεκτη στάση της ΕτΔ; Ή μήπως να μιμηθούμε την ανήθικη στάση μεμονομένων τινών «ηθοποιών» όπου τάσσονται υπέρ των ανωμαλιών;** Αυτό είναι το χρηστόν ήθος όπου διδάσκουν τον κοσμάκη;

Συγχαρητήρια εν τέλει, στην δυναμική εύλογη δικαία και καλή αντίδραση-απόφαση υπέρ των χρηστών ηθών της Κυπριακής Κοινωνίας, και *κατά της συντονισμένης προπαγανδίζουσας ομοφυλοφιλίας*, στην Κοινότητα της Σωτήρας. Είθε να υπάρξουν αντάξιοι μιμητές της. Αίσχος και οδύνη μας προκαλεί η προκλητική στάση άλλων κοινοτήτων (π.χ. η κοινότητα της Δερύνιας κ.ά.) και δήμων όπου επιθυμούν (*ήντα τζαιρούς εφτάσαμεν*) διακαώς την προβολή της εν λόγω θεατρνιστικής παράστασης όπου διαστρέφει τις ψυχές και τις καρδιές μικρών και μεγάλων ανθρώπων παραμονές των Χριστουγέννων. Αιδώς Αργείοι! Αιδώς Κύπριοι!! Αιδώς θεσμικοί αξιωματούχοι!!!

Του Παναγιώτη Π. Νούνη*

Ορθόδοξος Θεολογών

*** Προπτυχιακός Φοιτητής, του Τμήματος Κλασικών Σπουδών και Φιλοσοφίας καθώς και του Τμήματος Ψυχολογίας του Πανεπιστημίου της Κύπρου.**

Χρονολόγιον (FB): <https://web.facebook.com/panagiotisnouni>

Twitter: <https://twitter.com/panagiotisnoun1>

Ιστολόγιον (Blog): <https://apologitikaa.blogspot.com.cy/>

Ηλεκτρ. Ταχυδ. (@): panagiotisnounis@gmail.com